

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2023

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Handhaving	3
Omgevingsrecht	4
Wabo	4
8.40- en 8.42-AMvB's	4
Natuurbescherming	5
Ambtenarenrecht	6
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	6
Bijstand	8
Volksverzekeringen	8
Sociale zekerheid overig	8
TOZO, NOW, TOFA	9
Bestuursrecht overig	9
Algemene verordening gegevensbescherming	9
Belastingdienst-Toeslagen	10
Gemeentewet	11
Wet openbaarheid van bestuur/Wet open overheid	11
Vreemdelingenrecht	12
Regulier	12
MVV	13
Asiel	14
Richtlijnen en verordeningen	16
Vreemdelingenbewaring	18

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2023, 328

ABRS, 12-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1447](#)

college van burgemeester en wethouders van Tilburg.

Awb 1:2

Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (hierna: RVV 1990) 24 lid 1 sub b

BELANGHEBBENDE. I.c. kan de VvE als belanghebbende bij de afwijzing van de aanvraag om ontheffing van het parkeerverbod die zij namens haar leden heeft ingediend, worden aangemerkt. Het college heeft zich in het besluit op bezwaar terecht op het standpunt gesteld dat aan de VvE zelf geen ontheffing kan worden verleend omdat zij nooit als bestuurder van een voertuig aan te merken is. Het verbod van artikel 24, eerste lid, sub b, van het RVV 1990 is gericht tot een bestuurder van een voertuig. Het verzoek van de VvE kan worden aangemerkt als een aanvraag van een ontheffing voor de individuele leden, waaronder [appellant], voor wier belang zij opkomt. Het besluit kan worden aangemerkt als een afwijzing van een ontheffing voor alle individuele leden van de VvE. De VvE komt blijkens haar doelstelling op voor de belangen van bewoners van het appartementencomplex. Verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 24 juni 2009, [ECLI:NL:RVS:2009:BI9672](#).

JnB 2023, 329

ABRS, 19-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1526](#)

college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant.

Awb 1:3

BESLUIT. I.c. is de jaarlijkse aanwijzing van zwemwater een besluit in de zin van de Awb. Dit geldt voor het besluit als geheel. Dat niet elke afzonderlijke passage in het besluit is gericht op rechtsgevolg doet aan het besluitkarakter van het besluit als geheel niet af. Voor de beoordeling of sprake is van een besluit, is niet relevant tegen welke passage [appellant] zich in het bijzonder richt. Ook de reden waarom [appellant] tegen het besluit beroep heeft ingesteld, is voor de vraag of het is gericht tegen een besluit niet van belang.

JnB 2023, 330

ABRS, 19-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1529](#)

college van burgemeester en wethouders van Stadskanaal.

Awb 8:69

OMVANG GEDING. I.c. is de rechtbank in strijd met artikel 8:69, eerste lid, van de Awb buiten de omvang van het geding getreden. Artikel 8:69, eerste lid, van de Awb bepaalt weliswaar dat uitspraak wordt gedaan op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting, maar hierbij is het uitgangspunt dat dit alles moet blijven binnen de grenzen van het besluit dat aan de bestuursrechter is voorgelegd. Verwijzing naar CRvB 12-05-2021, [ECLI:NL:CRVB:2021:1939](#), onder 4.1.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Handhaving" (JnB 2023, 333).

JnB 2023, 331

Rechtbank Amsterdam, 13-03-2023, [ECLI:NL:RBAMS:2023:1584](#)

Stichting Inlichtingenbureau (hierna: IB)

Awb 1:1 lid 1 aanhef en onder a en b

Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (hierna: Wet SUWI)

Besluit SUWI

Regeling SUWI

BESTUURSORGAAN. De IB is geen bestuursorgaan in de zin van de Awb. De IB kan niet worden aangemerkt als een b-orgaan. Vastgesteld wordt dat de IB niet bij wettelijk voorschrift enig openbaar gezag is toegekend. In de Wet SUWI, Besluit SUWI en Regeling SUWI, waarin de bevoegdheden van de IB zijn vastgelegd, is aan de IB geen gezag in hier bedoelde zin toegekend. Ook is de IB geen orgaan die geldelijke uitkeringen of op geld waardeerbare voorzieningen aan derden verstrekt. De IB kan met haar bevoegdheden geen verandering brengen in de rechtspositie van derden.

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB 2023, 332

ABRS, 19-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1542](#)

college van burgemeester en wethouders van Groningen.

Awb 5:31d, 5:32 lid 1, 5:32a lid 1

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) 2.2 lid 1 aanhef en onderdeel b onder 1o, 2.1 lid 1, aanhef en onderdeel c

LAST ONDER DWANGSOM. Wabo. Gelet op het bepaalde in artikel 5:31d, aanhef en onder a, van de Awb, moet een last onder dwangsom strekken tot het geheel of gedeeltelijk ongedaan maken van een overtreding. Het enkel aanvragen van een vergunning kan deze overtreding in ieder geval niet geheel of gedeeltelijk ongedaan maken. Om te kunnen voldoen aan de in dit geval opgelegde last is de Stichting daarmee afhankelijk van de verlening van de vergunning door het bestuursorgaan binnen de gestelde begunstigingstermijn. En dat terwijl niet duidelijk is of die vergunning uiteindelijk zal kunnen worden verleend. Het college mocht deze last daarom niet opleggen aan de Stichting.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Wabo" (JnB 2023, 334).

JnB 2023, 333

ABRS, 19-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1529](#)

college van burgemeester en wethouders van Stadskanaal.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 8:69

HANDHAVING. GELUIDSOVERLAST. GEBRUIK PERCEEL ALS CROSSTERREIN. OMVANG GEDING. De reikwijdte van een handhavingsverzoek kan na het primaire besluit niet meer worden uitgebreid. Verwijzing naar ABRS 07-04-2021, [ECLI:NL:RVS:2021:712](#). De inhoud van het verzoek is bepalend voor de omvang van het geding.

Artikel 8:69, eerste lid, van de Awb bepaalt weliswaar dat uitspraak wordt gedaan op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting, maar hierbij is het uitgangspunt dat dit alles moet blijven binnen de grenzen van het besluit dat aan de bestuursrechter is voorgelegd.

Verwijzing naar CRvB 12-05-2021, [ECLI:NL:CRVB:2021:1939](#), onder 4.1.

I.c. is de rechtbank in strijd met artikel 8:69, eerste lid, van de Awb buiten de omvang van het geding getreden.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje “Algemeen bestuursrecht” (JnB 2023, 330).

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB 2023, 334

ABRS, 19-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1542](#)

college van burgemeester en wethouders van Groningen.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 5:31d, 5:32 lid 1, 5:32a lid 1

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.2 lid 1 aanhef en onderdeel b onder 1o, 2.1 lid 1, aanhef en onderdeel c

Erfgoedverordening gemeente Groningen 2017 (Erfgoedverordening)

WABO. HANDHAVING. DWANGSOM. Gelet op het bepaalde in artikel 5:31d, aanhef en onder a, van de Awb, moet een last onder dwangsom strekken tot het geheel of gedeeltelijk ongedaan maken van een overtreding. Het enkel aanvragen van een vergunning kan deze overtreding in ieder geval niet geheel of gedeeltelijk ongedaan maken. Om te kunnen voldoen aan de in dit geval opgelegde last is de Stichting daarmee afhankelijk van de verlening van de vergunning door het bestuursorgaan binnen de gestelde begunstigingstermijn. En dat terwijl niet duidelijk is of die vergunning uiteindelijk zal kunnen worden verleend. Het college mocht deze last daarom niet opleggen aan de Stichting.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje “Handhaving” (JnB 2023, 332).

Jurisprudentie Wabo-milieu:

- ABRs, 12-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1455](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

8.40- en 8.42-AMvB's

Jurisprudentie Activiteitenbesluit milieubeheer:

- Rechtbank Overijssel, 07-04-2023, [ECLI:NL:RBOVE:2023:1275](#);

- MK Rechtbank Midden-Nederland, 11-04-2023, [ECLI:NL:RBMNE:2023:1655](#);
- Voorzieningenrechter Rechtbank Midden-Nederland, 11-04-2023, [ECLI:NL:RBMNE:2023:1665](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2023, 335

MK ABRS, 19-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1545](#)

college van gedeputeerde staten van Noord-Holland.

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.1, 3.3 lid 4, 3.5, 3.8, 3.10, 3.12, 3.15

Besluit natuurbescherming (Bnb) 1.2, 3.1

Verordening vrijstellingen soorten Noord-Holland (verordening)

NATUURBESCHERMING. GOEDKEURING FAUNABEHEERPLAN. LANDELIJKE EN PROVINCIALE VRIJSTELLINGEN. Uitspraak over het goedkeuringsbesluit van GS over het faunabeheerplan 'Algemene Soorten 2017-2023'.

Voor provinciale vrijstellingen heeft de Afdeling in de uitspraak van 07-04-

2021, [ECLI:NL:RVS:2021:745](#), geoordeeld dat die kunnen worden uitgevoerd als aan de eisen uit de verordening of de eisen uit artikel 3.3, vierde lid, van de Wnb is voldaan. De eisen uit de Wnb zijn er om te voorkomen dat diersoorten worden gedood terwijl andere goede oplossingen mogelijk zijn. Ook moeten vrijstellingen gaan over dieren die bijvoorbeeld belangrijke schade veroorzaken en op lange termijn in hun natuurlijke habitat kunnen blijven bestaan. Wanneer de eisen uit de verordening niet overeenkomen met de eisen uit de Wnb moet alleen worden getoetst aan de eisen uit de Wnb.

In deze uitspraak oordeelt de Afdeling dat hetzelfde geldt voor landelijke vrijstellingen vanwege de overeenkomsten tussen de manieren waarop de provinciale en landelijke vrijstellingen in de wet geregeld zijn. Ook is het belangrijk dat de vraag of aan de eisen uit de Wnb is voldaan aan de bestuursrechter kan worden voorgelegd. Het college moet toetsen of op het eigen grondgebied en op het moment van zijn besluitvorming aan de eisen uit de Wnb is voldaan. Dit betekent dat het college niet zomaar mag uitgaan van vrijstellingen. I.c. geldt dat voor zowel de provinciaal vrijgestelde soorten als de landelijk vrijgestelde soorten onvoldoende is onderbouwd dat aan de eisen zoals genoemd in artikel 3.3, vierde lid, van de Wnb is voldaan. De faunabeheereenheid en het college mochten daarom in dit geval niet uitgaan van de landelijke en provinciale vrijstellingen.

JnB 2023, 336

MK Rechtbank Den Haag, 04-04-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:5505](#)

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7, 2.8

Regeling natuurbescherming (Rnb) 2.3, 2.4

NATUURBESCHERMING. NATUURVERGUNNING. STIKSTOFREGISTRATIESYSTEEM. Natuurvergunning voor bouw 19 woningen. I.c. wordt geoordeeld dat geen zekerheid is verkregen dat het bouwplan de natuurlijke kenmerken van het nabijgelegen Natura 2000-gebied niet zal aantasten. Verweerder heeft de depositieruimte die door de snelheidsverlaging is gecreëerd niet mogen inzetten ter saldering van de door het bouwplan veroorzaakte

stikstofdepositie. Verwijzing naar uitspraak rechtbank Noord-Holland van 22-04-2022, [ECLI:NL:RBNHO:2022:3375](#).

JnB 2023, 337

MK Rechtbank Midden-Nederland, 14-04-2023, [ECLI:NL:RBMNE:2023:1714](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Flevoland, verweerder.

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7 lid 2, 9.4 lid 8

NATUURBESCHERMING. NATUURVERGUNNING. SALDEREN. Positieve weigering natuurvergunning na intern salderen met een milieuvergunning uit 2008. I.c. wordt geoordeeld dat artikel 9.4, achtste lid, van de Wnb niet van toepassing is op de milieuvergunning, omdat deze vergunning niet voorziet in een toetsing aan artikel 6, tweede, derde en vierde lid, van de Habitatrichtlijn. De milieuvergunning mag daarom niet gebruikt worden om intern mee te salderen. Dat brengt de rechtbank tot het oordeel dat gedeputeerde staten zich ten onrechte op het standpunt hebben gesteld dat de bedrijfswijziging door intern salderen niet leidt tot een toename van stikstofdepositie en daarom niet natuurvergunningplichtig is.

Ambtenarenrecht

JnB 2023, 338

MK CRvB, 14-04-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:701](#)

staatssecretaris van Defensie.

Voorzieningsstelsel buitenland defensiepersoneel (VBD) 10

MILITAIR AMBTENARENRECHT. AANVULLENDE TOELAGE-BUITENLAND. VASTE GEDRAGSLIJN. Anders dan de rechtbank is de Raad van oordeel dat de vanaf 1 januari 2011 door de staatssecretaris gehanteerde vaste gedragslijn niet als buitenwettelijk begunstigend beleid kan worden aangemerkt. De vaste gedragslijn houdt een uitleg in van artikel 10 van het VBD wat betreft de vaststelling van de hoogte van de toelage, meer in het bijzonder van de daarin opgenomen verwijzing naar artikel 7, en moet worden aangemerkt als wetsinterpreterend beleid. Aan dergelijk beleid is de bestuursrechter niet gebonden. De uitleg die de staatssecretaris aan artikel 10 van het VBD heeft gegeven is juist. De hoogte van de aanvullende toelage-buitenland is juist vastgesteld. Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2023, 339

MK CRvB, 29-03-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:619](#)

Raad van bestuur van het Uuwv.

Werkloosheidswet (WW)

Wet arbeid en zorg (Wazo) 4:2

Wet invoering extra geboorteverlof (WIEG)

Dagloonbesluit 12c, 12e

WAZO. AANVULLEND GEBOORTEVERLOF. HOOGTE DAGLOON. Anders dan de rechtbank is de Raad van oordeel dat er geen aanleiding is om artikel 12e van het Dagloonbesluit buiten toepassing te laten. Aangevallen uitspraak vernietigd.

4.4. Tussen partijen is niet in geschil dat het Uvw artikel 12e van het Dagloonbesluit juist heeft toegepast en dat het dagloon van betrokkene met toepassing van dit artikel juist is vastgesteld op € 81,31. Ter beoordeling ligt voor of de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat artikel 12e van het Dagloonbesluit in het geval van betrokkene buiten toepassing moet worden gelaten omdat aan de inhoud en de totstandkoming van dit artikel een zodanig ernstig gebrek kleeft dat dit artikel niet als grondslag kan dienen voor de berekening van het dagloon van betrokkene. Deze vraag wordt ontkennend beantwoord. [...]

4.6. Uit voormelde toelichting op artikel 4:2b van de Wazo en de toelichting op de daarop aangepaste artikelen 12c en 12e van het Dagloonbesluit volgt dat voor de hoogte van de uitkering bij aanvullend geboorteverlof is aangesloten bij het loon uit de dienstbetrekking waaruit dat recht is ontstaan. De invoering van het aanvullend geboorteverlof is een verruiming van het reeds bestaande geboorteverlof. Gezien de keuze van de wetgever om voor de vaststelling van het dagloon aan te sluiten bij de geldende systematiek voor het geboorteverlof, valt niet in te zien dat bij een verruiming daarvan, zoals het aanvullend geboorteverlof als bedoeld in artikel 4:2b van de Wazo, voor het dagloon van de uitkering tijdens het aanvullend geboorteverlof een ander uitgangspunt zou moeten gelden.

4.7. De dagloonregels pakken voor betrokkene nadelig uit. Betrokkene werkte in de referteperiode bij verschillende werkgevers samen fulltime. Hij werkte in de referteperiode bij [werkgever] 11 maanden parttime (20 uur per week) en één maand fulltime (36 uur per week). Het recht op uitkering is ontstaan uit de dienstbetrekking bij [werkgever]. Uit artikel 4:2b, vierde lid, van de Wazo en de artikelen 12c en 12e van het Dagloonbesluit volgt dat voor de berekening van het dagloon alleen het in de referteperiode genoten loon bij [werkgever] telt. De hoogte van het voor betrokkene geldende dagloon is een direct gevolg van deze door de wetgever gekozen systematiek. Gelet op wat onder 4.6 is overwogen is er geen aanleiding om artikel 12e van het Dagloonbesluit buiten toepassing te laten.

JnB 2023, 340

Rechtbank Den Haag, 13-04-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:5188](#)

Raad van bestuur van het Uvw, verweerder.

Algemene wet bestuursrecht (Awb)

ARBEIDSONGESCHIKTHEID. WIA. KOSTEN DESKUNDIGE. De rechtbank is van oordeel dat ook de bedragen die genoemd zijn bij de posten voorbereiding, dossierstudie en overleg met de gemachtigde voor vergoeding in aanmerking komen omdat niet blijkt dat dit administratieve of secretariële werkzaamheden zijn. De rechtbank acht hierbij van belang dat het uurtarief voor de werkzaamheden voorbereiding, dossierstudie en overleg met de gemachtigde hetzelfde is als het uurtarief voor het opstellen van het medisch advies, waaruit opgemaakt kan worden dat die werkzaamheden ook door de arts-deskundige zijn uitgevoerd. De rechtbank ziet geen reden om aan te nemen dat deze kosten niet voor vergoeding in aanmerking komen. De rechtbank is van oordeel dat het UWV ook deze kosten had moeten vergoeden aan eiseres. Gegronde beroep.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB 2023, 341

Rechtbank Midden-Nederland, 17-04-2023, [ECLI:NL:RBMNE:2023:1716](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Utrecht, verweerder.

Participatiewet (Pw) 35

Beleidsregel energievergoeding gemeente Utrecht (de Beleidsregel) 4

BIJZONDERE BIJSTAND. ENERGIETOESLAG. De Beleidsregel sluit ten onrechte studenten als groep uit voor de categoriale eenmalige energietoeslag. Verweerder had zich niet op de Beleidsregel mogen baseren. De rechtbank verklaart daarom artikel 4, tweede lid, onder a van de in deze zaak van toepassing zijnde Beleidsregel geldend van 2 november 2022 tot en met 31 december 2022 onverbindend wegens strijd met het gelijkheidsbeginsel. Gegrond beroep.

Zie in dit verband de uitspraken van rechtbank Gelderland van 5 augustus 2022, [ECLI:NL:RBGEL:2022:4263](#) en van rechtbank Amsterdam van 14 februari 2023, [ECLI:NL:RBAMS:2023:726](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Volksverzekeringen

JnB 2023, 342

CRvB, 06-04-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:663](#)

Raad van bestuur van de SvB.

Algemene Ouderdomswet (AOW) 35 lid 3

Algemene nabestaandenwet (ANW) 63a lid 3

ANW. AOW. VRIJWILLIGE VERZEKERING INGEVOLGE DE AOW EN ANW TERECHT

BEËINDIGD. Appellant is gedurende de maximale periode van tien jaar vrijwillig verzekerd geweest en hij valt niet onder één van de wettelijke uitzonderingssituaties om hem langer dan tien jaar toe te laten tot de vrijwillige verzekering. De Raad heeft hierbij in aanmerking genomen dat de SvB op zitting heeft toegelicht dat appellant, bij het besluit tot toekenning van de vrijwillige verzekering, ervan op de hoogte is gesteld dat de vrijwillige verzekering van rechtswege eindigt na tien jaar. Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB 2023, 343

MK CRvB, 13-04-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:714](#)

Raad van bestuur van het Uww.

Wet Overige OCW-subsidies (WOOS) 19a

WOOS. WEIGERING SCHRIJF- EN/OF GEBARENTOLK. Naar het oordeel van de Raad kan de afwijzing niet in stand blijven voor zover deze betrekking heeft op het volgen van voltijdsonderwijs aan de Hogeschool in [plaatsnaam]. De afwijzing kan wel in stand blijven voor zover deze betrekking heeft op het volgen van deeltijdonderwijs bij VAVO [regio]. De Raad treft ambtshalve alsnog een voorlopige voorziening, die inhoudt dat het Uvw wordt opgedragen om binnen twee weken na de datum van verzending van deze uitspraak 100 uren voorziening schrijf- en/of gebarentolk aan betrokkene toe te kennen als voorschot op de gevraagde voorziening voor het onderwijs dat betrokkene volgt aan de Hogeschool [plaatsnaam]. Deze voorlopige voorziening zal zes weken na de bekendmaking van het nadere besluit op bezwaar vervallen.

TOZO, NOW, TOFA

JnB 2023, 344

MK CRvB, 05-04-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:649](#)

minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Minister).

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 4:46

Tijdelijke noodmaatregel overbrugging voor behoud van werkgelegenheid (NOW-2) 8, 18

NOW. AMATEURVOETBALVERENIGING. Met de rechtbank wordt geoordeeld dat de exceptieve toetsing er niet toe leidt dat in het geval van appellante moet worden afgeweken van de berekeningssystematiek van artikel 8 van de NOW-2. In het geval van appellante was de minister bevoegd om de subsidie lager vast te stellen op grond van artikel 4:46, tweede lid, aanhef en onder d, van de Awb omdat de subsidieverlening anderszins onjuist was en de subsidieontvanger dit wist of behoorde te weten. Het besluit tot vaststelling van de subsidie op grond van de NOW-2 op een lager bedrag dan bij de subsidieverlening is vastgesteld, berust op een discretionaire bevoegdheid. De minister had bij het nemen van het bestreden besluit een belangenafweging had moeten maken. In het bestreden besluit is dit onvoldoende kenbaar gedaan. Ter zitting heeft de minister alsnog de door hem in dit geval gemaakte belangenafweging gegeven. In dit geval wordt geoordeeld dat het belang van appellante niet zwaarder weegt dan het belang van de minister. De minister wordt gevolgd in het ter zitting ingenomen standpunt dat appellante in staat kon worden geacht de resterende (gedaalde) loonkosten in de periode juni tot en met september 2020 op te brengen. Afweging van de nadelige gevolgen van het besluit in verhouding tot het doel daarvan leidt tot de conclusie dat het vaststellen van de subsidie op een lager bedrag dan bij het besluit van 10 juli 2020 is verleend niet onevenredig is.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Algemene verordening gegevensbescherming

JnB 2023, 345

MK ABRS, 12-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1427](#)

minister van Financiën.

Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) 15

AVG. I.c. heeft de minister met de door hem gegeven toelichting voldoende inzichtelijk gemaakt op welke wijze hij heeft gezocht naar persoonsgegevens. Hij heeft aannemelijk gemaakt dat hij al het redelijkerwijs mogelijke heeft gedaan om de persoonsgegevens van [appellant] te achterhalen. In de Fraude Signalering Voorziening (hierna: FSV) zijn geen persoonsgegevens van [appellant] gevonden. Hoewel het mogelijk is om met de Excel-exportfunctie een systeemdump van de FSV te maken zodat ook gezocht kan worden op geboortedatum, bedrijfsnaam of adres, is het niet aannemelijk dat de minister dan wel persoonsgegevens zou aantreffen. Alle systemen zijn namelijk gekoppeld aan het BSN. Er zijn verder geen concrete aanwijzingen dat [appellant] desondanks in de FSV staat.

JnB 2023, 346

ABRS, 19-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1535](#)

Autoriteit Persoonsgegevens.

Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) 15

Jeugdwet 7.3.15 lid 1

AVG. I.c. is terecht geoordeeld dat [appellant] over de periode van [...] alleen recht had op inzage in zijn eigen persoonsgegevens. Niet in geschil is dat het gezag van [appellant] over zijn kinderen in deze periode was geschorst. In artikel 7.3.15, eerste lid, van de Jeugdwet is voor inzage bij een jeugdhulpverlener vereist dat de ouder het gezag over de betrokkene uitoefent. Los van de vraag of kan worden gesproken van het hebben van gezag als het gezag is geschorst, gaat het er dus om dat het gezag over een kind kan worden uitgeoefend. Op het moment dat het gezag van [appellant] was geschorst, kon hij het gezag over de kinderen niet uitoefenen.

JnB 2023, 347

Rechtbank Noord-Nederland, 03-04-2023, [ECLI:NL:RBNNE:2023:1432](#)

college van burgemeester en wethouders van Het Hogeland.

Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) 15

AVG. I.c. heeft eiser (algemeen) verzocht om inzage in alle persoonsgegevens die door het college worden verwerkt. Op zitting heeft het college toegelicht dat er geen reden was om eiser te vragen zijn verzoek te specificeren. Dat betekent dat het college in beginsel een overzicht moet verstrekken van alle verwerkte persoonsgegevens van eiser. Geoordeeld wordt dat het college niet heeft kunnen volstaan met het zoeken in alleen de digitale applicaties. De zoekslag van het college is te beperkt geweest.

[Naar inhoudsopgave](#)

Belastingdienst-Toeslagen

JnB 2023, 348

MK Rechtbank Midden-Nederland, 14-04-2023, [ECLI:NL:RBMNE:2023:1702](#)

Belastingdienst/Toeslagen, verweerder.

Wet hersteloperatie toeslagen

BELASTINGDIENST/TOESLAGEN. KINDEROPVANGTOESLAG. NIET TIJDIG BESLISSEN. Deze uitspraak gaat over de vraag of de bestuursrechter ervoor kan zorgen dat slachtoffers van de kinderopvangtoeslagaffaire sneller duidelijkheid krijgen over compensatie en herstel van hun schade. De conclusie in deze uitspraak is dat er hard gewerkt wordt om de betrokken ouders zo snel mogelijk duidelijkheid te geven, maar dat de wetgever met te korte beslistermijnen iets belooft wat niet kan worden waargemaakt en dat de bestuursrechter geen mogelijkheden heeft om de hersteloperatie als geheel te *versnellen*. De rechtbank vindt het niet goed om individuele procedures van gedupeerde ouders te blijven versnellen, omdat de UHT [Red: Uitvoeringsorganisatie Herstel Toeslagen] daardoor steeds minder tijd aan inhoudelijke beoordelingen kan besteden, omdat het andere ouders benadeelt en omdat het ertoe leidt dat deze procedures na verloop van tijd geen effect meer zullen hebben. De rechtbank gaat de UHT daarom vanaf nu veel meer tijd geven in alle procedures over niet tijdig beslissen: namelijk tot 1 juli 2024. Hierdoor is voor álle gedupeerde ouders duidelijk op welk moment zij uiterlijk een besluit krijgen over hun compensatie, terwijl de UHT ervoor kan zorgen dat die besluiten goed en zorgvuldig tot stand komen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Gemeentewet

JnB 2023, 349

Voorzieningenrechter rechtbank Rotterdam, 03-04-2023, [ECLI:NL:RBROT:2023:2860](#)

burgemeester van Rotterdam (burgemeester), verweerder.

Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) 2 lid 1

Gemeentewet 175 lid 1

GEMEENTEWET. NOODBEVEL. Verlenging noodbevel sluiting woning op grond van artikel 175 Gemeentewet naar aanleiding van een explosie bij die woning. I.c. wordt geoordeeld dat de burgemeester zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verlenging van het noodbevel noodzakelijk is, maar dat hij zijn uit artikel 2 van het EVRM voortvloeiende zorgplicht ten aanzien van verzoekster en haar dochter onvoldoende heeft nageleefd. De voorzieningenrechter bepaalt dat de burgemeester passende opvang aan verzoekster en haar dochter moet aanbieden en het mogelijk moet maken dat verzoekster onder begeleiding noodzakelijke spullen uit de woning kan ophalen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet openbaarheid van bestuur/Wet open overheid

JnB 2023, 350

Rechtbank Noord-Nederland, 17-03-2023, [ECLI:NL:RBNNE:2023:1574](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Groningen (verweerder).

Wet open overheid (Woo) 4.1 lid 1

WOO. VERZOEK. I.c. wordt geoordeeld dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat het verzoek van 19 januari 2022 geen Woo-verzoek is. Dit betekent eveneens dat de reactie van verweerder van 29 april 2022 een besluit is in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb

en dat daartegen bezwaar kon worden gemaakt. Verwijzing naar ABRS 20-05-2020, [ECLI:NL:RVS:2020:1268](#). De rechtbank ziet geen aanleiding om aan te nemen dat de rechtspraak zijn gelding heeft verloren ten aanzien van de vraag of sprake is van een verzoek in de zin van artikel 4.1, eerste lid, van de Woo.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Regulier

JnB 2023, 351

MK ABRS, 17-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1483](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 14

REGULIER. Tbs maar geen rechtmatig verblijf. Repatriëring van Surinaamse tbs'ers. De staatssecretaris heeft in dit geval bij het nemen van het besluit van 2 april 2021 ten onrechte geen rekening gehouden met de negatieve gevolgen voor de tbs-behandeling van de vreemdeling, die ertoe leiden dat er geen zicht is op repatriëring naar Suriname.

Repatriëring van Surinaamse tbs'ers - de cijfers

4. De Afdeling leidt uit het antwoord van de staatssecretaris op haar schriftelijke vragen en zijn toelichting ter zitting af dat het de afgelopen jaren nauwelijks lukt om Surinaamse vreemdelingen op wie een tbs-maatregel van toepassing is te repatriëren. In 2016 heeft er één repatriëring naar Suriname plaatsgevonden, maar tussen 2017 en 2022 geen. Dit terwijl er meer Surinaamse vreemdelingen zijn op wie een tbs-maatregel van toepassing is. Negen op 30 september 2022 om precies te zijn. Over de repatriëring in 2016 vertelde de staatssecretaris op de zitting bij de Afdeling dat die plaatsvond na beëindiging van de tbs-maatregel. Verder bevestigde de staatssecretaris dat repatriëring in de vorm van overdracht van de tenuitvoerlegging van de tbs-maatregel eigenlijk nooit voorkomt.

Situatie van de vreemdeling

5. De besluitvorming van de staatssecretaris heeft negatieve gevolgen gehad voor de tbs-behandeling van de vreemdeling. Voorafgaand aan de besluitvorming had hij rechtmatig verblijf en was hij met transmuraal verlof. Hij verbleef buiten de beveiligde zone van de tbs-kliniek en werd op afstand begeleid. Nadat zijn verblijf in Nederland onrechtmatig werd door de besluitvorming van de staatssecretaris, werd de vreemdeling direct teruggeplaatst naar de beveiligde zone van de tbs-kliniek. Volgens de Verlofregeling tbs, zoals die toen luidde, was hij namelijk op voorhand uitgesloten van iedere vorm van resocialisatieverlof. Bij gebrek aan resocialisatieverlof kwam zijn tbs-behandeling ook tot stilstand. Beëindiging van de tbs-maatregel is dan ondenkbaar.

5.1. Deze negatieve gevolgen van de besluitvorming, samen met het gegeven dat repatriëring naar Suriname in de vorm van overdracht van de tenuitvoerlegging van de tbs-maatregel in de praktijk eigenlijk nooit voorkomt, maken dat de vreemdeling terecht komt in een situatie waarin repatriëring naar Suriname onmogelijk is en eindeloze verlenging van de tbs-maatregel dreigt. Omdat dit redelijkerwijs voorzienbare gevolgen van de besluitvorming van de staatssecretaris zijn, heeft de

rechtbank terecht overwogen dat hij deze gevolgen bij het nemen van het besluit had moeten betrekken.

[Naar inhoudsopgave](#)

MVV

JnB 2023, 352

MK ABRS, 13-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1417](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000

MVV. Nareis. Uit de uitspraken van de Afdeling volgt niet dat de staatssecretaris, in het geval dat een meerderjarig kind noodgedwongen zelfstandig woont, alleen mag aannemen dat een gezinsband is verbroken, als hij zich op het standpunt stelt dat het meerderjarig kind zich zelfstandig en moeiteloos heeft kunnen handhaven. Er kunnen zich ook andere omstandigheden voordoen, waaruit de staatssecretaris kan afleiden dat een gezinsband, ondanks een noodgedwongen vertrek, is verbroken.

5.2. De staatssecretaris betoogt terecht dat uit de uitspraken van 23 augustus 2019 [[ECLI:NL:RVS:2019:2863](#)] en 9 december 2019 [[ECLI:NL:RVS:2019:4122](#)] niet volgt dat hij na een noodgedwongen vertrek van een vreemdeling alleen mag concluderen dat de feitelijke gezinsband met de referent is verbroken als die vreemdeling zich zelfstandig en moeiteloos heeft kunnen handhaven. De Afdeling heeft in haar uitspraak van 23 augustus 2019, onder 4, overwogen dat, in gevallen waarin een meerderjarig kind noodgedwongen zelfstandig woont, bijvoorbeeld als gevolg van een vluchtsituatie, dit op zichzelf niet zal leiden tot de conclusie dat het kind niet langer tot het gezin behoort. Verder heeft de Afdeling overwogen dat de staatssecretaris in dat geval onderzoekt of het meerderjarig kind zich zelfstandig en moeiteloos heeft kunnen handhaven, zodat moet worden aangenomen dat de gezinsband is verbroken. Hieruit volgt niet dat de staatssecretaris, in het geval een meerderjarig kind noodgedwongen zelfstandig woont, alleen mag aannemen dat een gezinsband is verbroken, als hij zich op het standpunt stelt dat het meerderjarig kind zich zelfstandig en moeiteloos heeft kunnen handhaven. Er kunnen zich ook andere omstandigheden voordoen, waaruit de staatssecretaris kan afleiden dat een gezinsband, ondanks een noodgedwongen vertrek, is verbroken. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als het meerderjarig kind, na het noodgedwongen vertrek, langdurig geen contact heeft gehad met de referent, zonder dat zij pogingen hebben gedaan om dit contact te herstellen.

5.3. De Afdeling ziet hierin aanleiding om de toepassing van dit specifieke element, te weten 'zich zelfstandig en moeiteloos kunnen handhaven' uit de uitspraak van 23 augustus 2019, te verduidelijken. De Afdeling oordeelt dat de staatssecretaris mag aannemen dat de gezinsband verbroken is als het meerderjarig kind zelfstandig is gaan wonen en er ten tijde van de mvv-aanvraag in is geslaagd zijn leven zelfstandig vorm te geven. Hieraan is niet voldaan als een meerderjarig kind slechts noodgedwongen de noodzakelijke stappen heeft ondernomen om zichzelf staande te kunnen houden.

5.4. De rechtbank heeft niet onderkend dat de staatssecretaris zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de feitelijke gezinsband tussen referent en de vreemdeling is verbroken. De staatssecretaris betoogt terecht dat de omstandigheid dat de vreemdeling noodgedwongen is vertrokken uit Eritrea, niet maakt dat hij de contra-indicatie 'zelfstandig wonen' alleen mag

tegenwerpen als de vreemdeling zich zelfstandig en moeiteloos heeft kunnen handhaven. De staatssecretaris heeft zich verder terecht op het standpunt gesteld dat uit het jaar zelfstandig wonen in Soedan, het vier jaar zelfstandig wonen en werken in Zuid-Afrika en het gegeven dat referent en de vreemdeling, op het moment dat referent in Nederland is aangekomen, gedurende zes jaar geen contact met elkaar hebben gehad en geen pogingen hebben gedaan het contact te herstellen, volgt dat de feitelijke gezinsband is verbroken.

5.5. De staatssecretaris betoogt bovendien terecht dat de rechtbank niet heeft onderkend dat hij in het besluit van 8 april 2021 de vreemdeling niet heeft tegengeworpen dat hij zich zelfstandig en moeiteloos heeft kunnen handhaven. Het besluit van 8 april 2021 is dus niet in strijd met de uitspraak van de rechtbank van 1 december 2020. De grief slaagt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Asiel

JnB 2023, 353

MK ABRS, 17-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1480](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 28

ASIEL. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling moet de staatssecretaris, als hij aan zijn besluit ten grondslag legt dat een land voor een vreemdeling een veilig derde land is, aannemelijk maken dat die vreemdeling wordt toegelaten tot dat land en dient hij daarvoor aan de hand van informatie uit algemene bronnen, of op basis van de verklaringen van die vreemdeling, redenen aan te dragen waarom toelating in beginsel mogelijk moet zijn. De Afdeling overweegt ter verduidelijking dat het vervolgens aan die vreemdeling is om met tegenbewijs te komen door voldoende twijfel te zaaien dat de door de staatssecretaris geschetste mogelijkheden om toegang te krijgen tot dat land in zijn geval niet aanwezig zijn.

3. Deze uitspraak gaat over de vraag of de vreemdeling aan zijn opvolgende asielaanvraag nieuwe elementen of bevindingen ten grondslag heeft gelegd die relevant kunnen zijn voor de beoordeling van de aanvraag. Daarbij gaat het ook om de vraag of de staatssecretaris zich terecht en deugdelijk gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat Georgië voor de vreemdeling - nog steeds - als veilig derde land kan worden beschouwd en de bewijslastverdeling bij de vraag of de vreemdeling toegang heeft tot dat land. [...]

6. Volgens de vaste rechtspraak van de Afdeling moet de staatssecretaris, als hij aan zijn besluit ten grondslag legt dat een land voor een vreemdeling een veilig derde land is, aannemelijk maken dat die vreemdeling wordt toegelaten tot dat land en dient hij daarvoor aan de hand van informatie uit algemene bronnen, of op basis van de verklaringen van die vreemdeling, redenen aan te dragen waarom toelating in beginsel mogelijk moet zijn. De Afdeling overweegt ter verduidelijking dat het vervolgens aan die vreemdeling is om met tegenbewijs te komen door voldoende twijfel te zaaien dat de door de staatssecretaris geschetste mogelijkheden om toegang te krijgen tot dat land in zijn geval niet aanwezig zijn. Daarnaast is het aan de vreemdeling om inspanningen te verrichten om daadwerkelijk te worden toegelaten tot het veilige derde land, tenzij niet van hem kan worden verlangd dat hij opnieuw probeert toegang tot en verblijf in dat land te krijgen. Vergelijk de uitspraken van de Afdeling van 13 december 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:3380](#), van 4 juli

2018, [ECLI:NL:RVS:2018:2255](#), van 16 januari 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:128](#) en van 2 maart 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:421](#).

8. Niet in geschil is dat de vreemdeling in het bezit is geweest van een Georgische verblijfsvergunning en eerder toegang tot en verblijf in Georgië heeft gehad. De staatssecretaris stelt zich terecht onder verwijzing naar de vorige asielprocedure van de vreemdeling op het standpunt dat in beginsel aannemelijk is dat Georgië voor de vreemdeling een veilig derde land is en dat de vreemdeling toegang kan verkrijgen tot Georgië. In zoverre heeft de staatssecretaris voldaan aan de op hem rustende bewijslast. Daarom dient de vreemdeling tegenbewijs te leveren door voldoende twijfel te zaaien bij het standpunt van de staatssecretaris over toegang tot Georgië.

De door de vreemdeling overgelegde stukken zijn wel aan te merken als nieuwe elementen of bevindingen, maar deze zijn niet relevant voor de beoordeling van de opvolgende asielaanvraag. De vreemdeling heeft met de door hem overgelegde stukken wel duidelijk gemaakt dat hij vanwege het beëindigen van de werkzaamheden bij [ex-werkgever] en het intrekken van zijn verblijfsvergunning geen werk en verblijf meer heeft in Georgië. Maar de vreemdeling heeft daarmee niet voldoende twijfel weten te zaaien bij het standpunt van de staatssecretaris dat hij gelet op zijn arbeidsverleden opnieuw een baan zou kunnen vinden in Georgië en in het bezit kan komen van een verblijfsvergunning.

Verder betoogt de staatssecretaris terecht dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zelf inspanningen heeft verricht om tot Georgië te worden toegelaten. In dat verband heeft de staatssecretaris zich terecht op het standpunt gesteld dat de vreemdeling met het overleggen van printscreens die te maken hebben met het aanvragen van een Georgisch toeristenvisum, waarvan niet duidelijk is welke informatie en documenten daaraan ten grondslag liggen, en een bezoek aan de Georgische ambassade, niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij niet langer wordt toegelaten tot het land. Datzelfde geldt voor het door de vreemdeling overgelegde officiële document van 24 juni 2021 van de Georgische autoriteiten. De staatssecretaris betoogt terecht dat deze reactie van de Georgische autoriteiten is gegeven in een door de Dienst Terugkeer en Vertrek geïnitieerde terug- en overnameprocedure. Ook is het een weigering tot wedertoelating omdat op dat moment niet werd voldaan aan de voorwaarden voor overname zoals vermeld in artikel 3 van de "Overeenkomst tussen de Europese Unie en Georgië inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven". De staatssecretaris voert terecht aan dat uit dit document niet valt af te leiden dat de vreemdeling in het algemeen niet zal worden toegelaten tot Georgië. De vreemdeling heeft tot slot ook niet aannemelijk gemaakt dat niet van hem kan worden verwacht dat hij pogingen onderneemt om opnieuw toegang tot en verblijf in Georgië te verkrijgen. De Afdeling verwijst naar de hiervoor genoemde uitspraken van de Afdeling van 13 december 2017, 4 juli 2018 en 2 maart 2021.

8.1. Gelet op wat onder 8. is overwogen, heeft de staatssecretaris zich terecht en deugdelijk gemotiveerd op het standpunt gesteld dat de vreemdeling er niet in is geslaagd tegenbewijs te leveren van zijn standpunt dat hij toegang tot Georgië kan krijgen. Daarnaast heeft de staatssecretaris zich terecht en deugdelijk gemotiveerd op het standpunt gesteld dat de vreemdeling onvoldoende inspanningen heeft verricht om toegang te krijgen tot Georgië. De rechtbank heeft dit niet onderkend. Gelet hierop heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de vreemdeling nieuwe relevante elementen of bevindingen aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd die af kunnen doen aan het vorige besluit.

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB 2023, 354

HvJEU (Derde kamer), 18-04-2023, [ECLI:EU:C:2023:296](#)

Afrin.

Richtlijn 2003/86/EG 5 lid 1

GEZINSHERENIGINGSRICHTLIJN. Het Unierecht verzet zich tegen een nationale wettelijke regeling die voorschrijft dat de gezinsleden van de gezinshereniger, met name van een erkende vluchteling, zich voor de indiening van een verzoek om toegang en verblijf op grond van gezinshereniging persoonlijk begeven naar de diplomatieke of consulaire post van een lidstaat, ook in een situatie waarin het voor hen onmogelijk of uiterst moeilijk is om die post te bereiken. Deze lidstaat kan wel vereisen dat deze gezinsleden in een later stadium van de procedure voor gezinshereniging in persoon verschijnen.

Bij dit arrest is een [persbericht](#) uitgebracht.

JnB 2023, 355

HvJEU, Conclusie A-G J. Richard De La Tour, 20-04-2023, [ECLI:EU:C:2023:314](#)

Intervuyirasht organ na DAB pri MS (Women victims of domestic violence).

Richtlijn 2011/95 9 lid 3, 10 lid 1 d

KWALIFICATIERICHTLIJN. Derdelander die bij terugkeer naar haar land van herkomst het slachtoffer dreigt te worden van eengerelateerd geweld, een gedwongen huwelijk of huiselijk geweld door niet-overheidsactoren. Voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus.

119. Gelet op een en ander geef ik het Hof in overweging de prejudiciële vragen van de Administrativen sad Sofia-grad te beantwoorden als volgt:

„In de situatie waarin een derdelander een verzoek om internationale bescherming indient omdat zij vreest dat zij, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, het slachtoffer zal worden van eengerelateerd geweld of een gedwongen huwelijk en dat zij zal worden blootgesteld aan huiselijk geweld in haar gezin:

1) moet artikel 2, onder d), van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming,

aldus worden uitgelegd dat

de voorwaarden voor toekenning van de vluchtelingenstatus aan een persoon die vreest slachtoffer te worden van gendergerelateerd geweld in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, moeten worden onderzocht aan de hand van de daartoe in deze richtlijn vastgestelde bepalingen, die moeten worden uitgelegd in het licht van de algemene opzet en het doel van deze richtlijn en, overeenkomstig artikel 78, lid 1, VWEU, met inachtneming van het Verdrag van de Verenigde Naties betreffende de status van vluchtelingen, en niet op basis van de definities in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen en het

Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Verdrag van Istanbul), die geen ‚relevante verdragen‘ in de zin van dat artikel zijn. Deze uitlegging moet tevens geschieden met eerbiediging van de rechten die zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2) moet artikel 10, lid 1, onder d), van richtlijn 2011/95 aldus worden uitgelegd dat

een derdelander kan worden geacht op grond van haar gender tot een ‚bepaalde sociale groep‘ te behoren wanneer op basis van een beoordeling van de feiten en omstandigheden vaststaat dat zij, afgezien van haar geslacht, dat wil zeggen haar identiteit en status van vrouw, in haar land van herkomst over een eigen identiteit beschikt omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd wegens de sociale, juridische of religieuze normen, dan wel de rituelen of gewoonten van haar land of de gemeenschap waartoe zij behoort. In het kader van deze beoordeling is de aard van de handelingen waaraan die onderdaan vreest te worden blootgesteld indien zij naar haar land van herkomst terugkeert, een relevante factor waarmee de bevoegde nationale autoriteit rekening moet houden.

3) moet artikel 9, lid 3, van richtlijn 2011/95 aldus worden uitgelegd dat

in het geval daden van vervolging zijn begaan door een niet-overheidsactor, de bevoegde nationale autoriteit na een individuele beoordeling van het verzoek om internationale bescherming waarbij zij rekening houdt met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van dat land en de wijze waarop deze worden toegepast, moet vaststellen of er een oorzakelijk verband bestaat tussen, enerzijds, de redenen die ten grondslag liggen aan deze gewelddaden, te weten het behoren van de derdelander tot een bepaalde sociale groep, en, anderzijds, het ontbreken van bescherming door de autoriteiten van het land van herkomst in de zin van artikel 7 van deze richtlijn.

4) moeten, in het kader van de beoordeling van de voorwaarden voor de toekenning van de subsidiairebeschermingsstatus, artikel 2, onder f), en artikel 15 van richtlijn 2011/95 aldus worden uitgelegd dat

in de situatie waarin de bevoegde nationale autoriteit na een algehele beoordeling van de specifieke omstandigheden van het concrete geval vaststelt dat deze onderdaan in geval van terugkeer naar haar land van herkomst niet alleen het risico loopt te worden geëxecuteerd ter wille van de eer van haar familie of gemeenschap, maar ook het slachtoffer dreigt te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing als gevolg van huiselijk geweld of enige andere daad van gendergerelateerd geweld, deze autoriteit deze daden moet kwalificeren als ‚ernstige schade‘. Om te bepalen of dit risico gegrond is, moet de bevoegde nationale autoriteit vaststellen of de autoriteiten van de staat of van partijen of organisaties die de staat beheersen, een vorm van bescherming bieden tegen die ernstige schade die voldoet aan de vereisten van artikel 7 van die richtlijn.”

Bij deze conclusie is een [persbericht](#) uitgebracht.

JnB 2023, 356

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond, 19-04-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:5570](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30 lid 1

DUBLINVERORDENING. Het beleid van verweerder dat de verzoeker om internationale bescherming die niet tijdig wordt overgedragen een nieuwe aanvraag moet indienen die als eerste aanvraag wordt behandeld (en in geval van inwilliging bepalend is voor de ingangsdatum van de verleende verblijfsvergunning) is, naar het oordeel van de rechtbank, in strijd met de bewoordingen, strekking en uitgangspunten van de Dublinverordening. De ingangsdatum van de inwilligende vergunning moet dan ook de datum zijn van de indiening van de eerste asielaanvraag.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB 2023, 357

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond, 12-04-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:5352](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 59 lid 1 a

VREEMDELINGENBEWARING. Het is niet aan de verbalisant om te beoordelen of het gehoor voorafgaand aan oplegging van de maatregel in de Engelse taal kan plaatsvinden en ook niet aan de verbalisant om te beoordelen of eiser die taal voldoende machtig is. Het horen met behulp van een registertolk in “de eigen taal” is een essentiële waarborg is die moet worden nageleefd in een gehoor dat voorafgaat aan een mogelijke inbewaringstelling.

JnB 2023, 358

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond, 19-04-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:5603](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 56 lid 1

VRIJHEIDSBEPERKENDE MAATREGEL. Rapport van de Inspectie naar de leefomstandigheden en de veiligheid op de HTL en beleidsreactie hierop. De rechtbank acht het kwalijk dat niet aanstonds na het verschijnen van de brief van 12 oktober 2022 publiekelijk kenbaar is gemaakt dat de aanbevelingen in de kortst mogelijke tijd integraal worden opgevolgd. De tenuitvoerlegging van de 56 Vw-maatregel in de HTL is niet geoorloofd totdat er een adequatere reactie volgt.

[Naar inhoudsopgave](#)